

Некз ти са случи вз животъ-атъ, макаръ що му драго; знай, чи ти е то отъ Бога. Ако ти са не исплзнатъ нѣкои намѣренія твои, знай, чи е то-ка Божіе промотреніе за тебе. Ако бы тѣ ненадѣйно щастіе-то обрadowало, знай, чи е то Божій даръ. Упни са съ сички-те си сили, да постигнеши онока, кое-то ти са чини, чи ще да бѣде за тебе полезно; но пакъ недѣй твърдѣ дръжа, чи е то за тебе най-добро и найполезно, що ти са като такова чини, но ослони са на премудрость-тѣ Божіа, кой-то съ сички-атъ свѣтъ отечечки нарежда. Употреби сичкѣ-тѣ си мѣдрость, грижливость и дѣятельность, да постигнеши добро-то си намѣреніе; но пакъ недѣй быва твърдоглавъ и въ себе да речешъ, какъ е сичко-то ти щастіе отъ тамо дошло, що е сичко-то така испаднало, какъ то що си ты напредъ расположилъ и прехесапилъ; защо трѣбува секій пѣтъ да имашъ въ память-тѣ си, чи носи ты самъ, но чи освѣтъ тебе има въ свѣтъ-атъ и единъ Богъ, отъ ко-го-то сичко-то зависи, и чи е той за тебе на секій начинъ голѣмо щастіе, па макаръ да са твои-те желанія и намѣренія исплзнатъ, или да са не исплзнатъ.

Зато приклони са кечъ единъ пѣтъ и научи са да почиташъ Божіе-то управление, и зачни въ себе повѣреніе спроти оногока, кой-то са е съ нѣжня грижливость старалъ за тебе още тогава, кога-то ты Него носи ни познавалъ. Нищо непочинай, нищо несвършуйвай, нищо не прави, па макаръ то было за поправление на твоѣ-тѣ собственѣ съдвинѣ или было за поправление на твоє-то домородіе, до гдѣ неприведешъ на память-тѣ си оныя златны рѣчи на свато-то пи-